

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Ing. O.C.**
zastoupený JUDr. Zuzanou Běťákovou, advokátkou
se sídlem K Nemocnici 18, 741 01 Nový Jičín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 04. 03. 2020 č. j. X,
o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 04. 03. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 11. 2019, jímž žalobci od 22. 12. 2019 odňala invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 30. 10. 2019 již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla

jeho pracovní schopnost v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 10 %.

2. Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že se jeho zdravotní stav od doby přiznání invalidního důchodu v roce 2018 nezlepšil, ale naopak se zhoršil a přidaly se u něj další zdravotní problémy. Od roku 2018 je v ambulantní péči Angiologické ambulance Fakultní nemocnice Ostrava a ošetřující lékař MUDr. T. K. hodnotil jeho zdravotní stav jako neměnný, zhoršující se a bez možné nápravy. S ohledem na zdravotní potíže by žalobce neměl příliš dlouho sedět a stát a dlouho chodit, má problémy při změně poloh sed – vstyk a následné chůzi. Při chůzi mu výrazně otéká pravá dolní končetina, nemůže vykonávat fyzicky náročnou práci a jakoukoliv soustavnou činnost, je omezen i v domácích pracích. Žalobce vytýkal žalované, že při rozhodování nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy zvýšení poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Pokles pracovní schopnosti podle názoru žalobce měl být také případně hodnocen podle kapitoly IX, oddílu B, položky 10c nebo 10d. Domáhal se, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 04. 03. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Opava a posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 18. 06. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 s. ř. s.).
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl od 10. 10. 2018 posouzen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Opava jako invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně. Dne 30. 10. 2019 byla u něj provedena kontrolní lékařská prohlídka, přičemž dle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Opava byl hodnocen jeho pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 10 % podle kapitoly IX, oddíl B, položky 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Podle tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 15. 11. 2019, jímž žalobci invalidní důchod odňala od 22. 12. 2019. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky a v rámci námitkového řízení byl jeho zdravotní stav posouzen lékařem České správy sociálního zabezpečení dne 03. 02. 2020 se závěrem, že u žalobce se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddíl B, položce 10b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které tento lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 30 %. Toto hodnocení ve smyslu § 3 citované vyhlášky zvýšeno nebylo. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 11. 2019.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto

posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře pro dospělé MUDr. J. a jeho nálezů ze dne 23. 09. 2019, z nálezů cévní angiologické ambulance MUDr. R. ze dne 24. 07. 2019 a 10. 10. 2018, z nálezů MUDr. K. ze dne 16. 01. a 22. 10. 2019, nálezů Fakultní nemocnice Ostrava kardiovaskulárního oddělení MUDr. K. ze dne 28. 04. 2020, traumatologie těže fakultní nemocnice MUDr. D. ze dne 09. 12. 2019, 19. 02. 2018 a 27. 01. 2020 a z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 04. 03. 2020 je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu B, položce 10b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti horní hranicí této položky, tj. 30 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 3 téže vyhlášky nezměnila. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce uvedla posudková komise stav po femoropopliteální a bérkové flebotrombose pravé dolní končetiny a suprapubické varikoflebitidě s částečnou rekanalizací, kdy se jedná o lehké omezení funkce pravé dolní končetiny. Pokles pracovní schopnosti stanovila posudková komise horní hranicí procentního rozpětí dle výše citované položky, tedy 30 %. Takto stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti nezvýšila dále podle § 3 citované vyhlášky a dodala, že u žalobce se nejedná o zdravotní postižení takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odpovídalo posudkovému hodnocení uvedenému v kapitole IX, oddílu B, položce 10c nebo 10d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť nejsou naplněna kritéria u těchto položek uvedená. Posudková komise učinila shodný posudkový závěr jako lékař České správy sociálního zabezpečení v rámci námitkového řízení a vyslovila nesouhlas s posudkovým hodnocením lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení, který stanovil pokles pracovní schopnosti žalobce 10 % a uvedl nesprávnou položku citované vyhlášky, neboť označil žilní onemocnění chybně za onemocnění tepenné. Posudková komise tedy učinila závěr, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní v žádném stupni, byl schopen při práci využít svého vyššího vzdělání, přitom je omezen ve výkonu prací fyzicky nadměrných, namáhavých, s nutností delší chůze či stání. Posudková komise závěrem svého posudku vyslovila nesouhlas s hodnocením zdravotního stavu žalobce tak, jak je provedl lékař Okresní správy sociálního zabezpečení dne 15. 11. 2018. Pokud tento lékař hodnotil pokles pracovní schopnosti žalobce 40 % při zvýšení horní hranice procentního rozpětí o dalších 10 % pro další zdravotní postižení, učinil tak posudkové nadhodnocení zdravotního stavu žalobce. Již k datu vypracování tohoto posudku byl zdravotní stav žalobce stabilizován po prodělaném žilním onemocnění z roku 2018 a stav po polytraumatu z roku 2004 je již stabilizován dlouhodobě a nebylo proto v roce 2018 důvodné zvýšení horní hranice procentního rozpětí o dalších 10 %. U žalobce se podle posudkové komise nejednalo ani tehdy a nejedná se ani nyní o invaliditu žádného stupně.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 s. ř. s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalované 04. 03. 2020 nebyl žalobce invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní,

jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře, dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise se shodla s posudkovým hodnocením provedeným lékařem České správy sociálního zabezpečení v rámci námitkového řízení, který dospěl k totožnému závěru, že u žalobce se jedná o pokles pracovní schopnosti ve výši 30 %. Naopak dle názoru PK MPSV ČR lékař Okresní správy sociálního zabezpečení, který stanovil pokles pracovní schopnosti žalobce ve výši 10 %, hodnotil jeho zdravotní stav posudkově nesprávně a pokles pracovní schopnosti podhodnotil. K podstatné žalobcově žalobní námitce spočívající v uznání jeho invalidity v roce 2018 se posudková komise jednoznačně vyjádřila tak, že tehdy došlo při stanovení poklesu pracovní schopnosti žalobce k posudkovému nadhodnocení, neboť nebylo důvodu pro zvýšení procentního hodnocení tohoto poklesu o dalších 10 % ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., jinými slovy řečeno – uznání invalidity žalobce v roce 2018 bylo posudkovým omylem. Důvodná není žaloba ani v té části, ve které žalobce namítá, že měl být hodnocen jeho pokles pracovní schopnosti podle položky 10c nebo 10d kapitoly X, oddílu B, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť podle posudku posudkové komise zdravotní postižení žalobce není takového stupně a závažnosti a rozsahu, aby byla naplněna kritéria u těchto položek uvedená. Krajský soud musí v této souvislosti zdůraznit, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity či jejího trvání je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit závěr o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu u posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely trvání nároku na invalidní důchod nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 03. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Za situace, kdy žalobce v průběhu řízení neprokázal, že by byla u něj zjištěna další podstatná zdravotní omezení, než jak je uvedeno v diagnostickém souhrnu v posudku PK MPSV ČR a posudek této komise vycházel z úplné zdravotní dokumentace (žalobcem namítaná dokumentace MUDr. D. Fakultní nemocnice Ostrava je výslovně uvedena v seznamu použité zdravotní dokumentace) se krajský soud nemohl ztotožnit s námitkou právní zástupkyně žalobce, že posudek posudkové komise je nesprávný a že by proto měl být vyžádán posudek posudkové komise jiného kraje, neboť jak již shora bylo uvedeno, posudek byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně, přesvědčivě a úplně.

7. Jelikož u žalobce k datu 04. 03. 2020 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím jeho námitky zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 11. 2019, jímž mu invalidní důchod odňala.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok nemá ze zákona ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. srpna 2020

JUDr. Petr Indráček

samosoudce